

32002L0063

L 187/30

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2002 7 16

KOMISIJOS DIREKTYVA 2002/63/EB

2002 m. liepos 11 d.

nustatanti Bendrijos mėginių ėmimo metodus oficialiai kontroliuojant pesticidų likučius augalinės ir gyvūninės kilmės produktuose ir ant jų bei panaikinanti Direktyvą 79/700/EEB

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1976 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvą 76/895/EEB dėl vaisiuose ir daržovėse bei ant jų išlikusių pesticidų likučių didžiausių leistinų koncentracijų nustatymo ⁽¹⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2002/57/EB ⁽²⁾, ypač į jos 6 straipsnį,

atsižvelgdama į 1986 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvą 86/362/EEB dėl pesticidų likučių grūduose ir ant jų didžiausios koncentracijos nustatymo ⁽³⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2002/42/EB ⁽⁴⁾, ypač į jos 8 straipsnį,

atsižvelgdama į 1986 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvą 86/363/EEB dėl pesticidų likučių gyvūninės kilmės produktuose ir ant jų didžiausios koncentracijos nustatymo ⁽⁵⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/42/EB, ypač į jos 8 straipsnį,

atsižvelgdama į 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 90/642/EEB dėl pesticidų likučių augalinės kilmės produktuose, įskaitant vaisius ir daržoves, ir ant jų didžiausios koncentracijos nustatymo ⁽⁶⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/42/EB, ypač į jos 6 straipsnį,

kadangi:

(1) Direktyvose 76/895/EEB, 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB yra numatyti oficialūs patikrinimai ir kontrolė, siekiant užtikrinti, kad bus laikomasi nustatytos didžiausios pesticidų likučių koncentracijos augalinės ir gyvūninės kilmės produktuose ir ant jų. Jose taip pat numatyta, kad Komisija gali nustatyti mėginių ėmimo metodus Bendrijoje.

(2) Pesticidų likučių vaisiuose ir daržovėse mėginių ėmimo metodai buvo nustatyti 1979 m. liepos 24 d. Komisijos direktyva 79/700/EEB, nustatančia Bendrijos mėginių ėmimo metodus, taikomus oficialiai kontroliuojant pesticidų likučius vaisiuose bei daržovėse ir ant jų ⁽⁷⁾.

(3) Šiuos metodus būtina atnaujinti, kad būtų atsižvelgta į technikos pažangą, ir sukurti gyvūninės kilmės produktuose, taip pat ir kituose augalinės kilmės produktuose esančių pesticidų likučių mėginių ėmimo metodus.

(4) Mėginių ėmimo metodai, taikomi nustatyti pesticidų likučius, kad būtų atsižvelgiama į didžiausias likučių koncentracijos (DLK) vertes, buvo sukurti ir suderinti su *Codex Alimentarius* komisija ⁽⁸⁾. Bendrija rekomenduojamus metodus parėmė ir juos patvirtino. Esamas mėginių ėmimo nuostatas būtina pakeisti *Codex Alimentarius* komisijos sukurtomis ir suderintomis nuostatomis.

(5) Todėl Direktyva 79/700/EEB turėtų būti panaikinta ir pakeista šia direktyva.

(6) Šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje nustatytos nuostatos yra taikomos augalinės ir gyvūninės kilmės produktų mėginių ėmimui, kad būtų galima nustatyti pesticidų likučių koncentraciją, taikant Direktyvas 76/895/EEB, 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB, bei neturi įtakos mėginių ėmimo strategijai, mėginių ėmimo lygiams ir dažnumui, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvuliuose ir gyvulių produktuose kontroliavimo ⁽⁹⁾ III ir IV prieduose.

2 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad mėginių ėmimas kontrolei atliktų, kaip numatyta Direktyvos 76/895/EEB 6 straipsnyje, Direktyvos 86/362/EEB 8 straipsnyje, Direktyvos 86/363/EEB 8 straipsnyje ir Direktyvos 90/642/EEB 6 straipsnyje, būtų atliekamas taikant šios direktyvos priede apibūdintus metodus.

⁽¹⁾ OL L 340, 1976 12 9, p. 26.

⁽²⁾ OL L 244, 2000 9 29, p. 76.

⁽³⁾ OL L 221, 1986 8 7, p. 37.

⁽⁴⁾ OL L 134, 2002 5 22, p. 36.

⁽⁵⁾ OL L 221, 1986 8 7, p. 43.

⁽⁶⁾ OL L 350, 1990 12 14, p. 71.

⁽⁷⁾ OL L 207, 1979 08 15, p. 26.

⁽⁸⁾ *Codex Alimentarius* komisijos CAC/GL 33-1999 dokumentas. FAO, Roma. ftp://ftp.fao.org/codex/standard/volume2a/en/GL_033e.pdf

⁽⁹⁾ OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

3 straipsnis

Direktyva 79/700/EEB panaikinama.

Nuorodos į panaikintą direktyvą yra laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

4 straipsnis

1. Valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais įtvirtina nuostatas, būtinas, kad šios direktyvos būtų pradėta laikytis ne vėliau kaip nuo 2003 m. sausio 1 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

5 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja septintą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2002 m. liepos 11 d.

Komisijos vardu

David BYRNE

Komisijos narys

PRIEDAS

AUGALINĖS IR GYVŪNINĖS KILMĖS PRODUKTŲ MĖGINIŲ ĖMIMO METODAI, TAIKOMI NUSTATYTI PESTICIDŲ LIKUČIUS, KAD BŪTŲ PATIKRINTA, AR ATITINKA DLK

1. TIKSLAS

Mėginiai, skirti atlikti oficialią pesticidų likučių koncentracijos kontrolę vaisiuose ir daržovėse bei ant jų, taip pat gyvūninės kilmės produktuose, imami taikant toliau apibūdintus metodus.

Šios mėginių ėmimo tvarkos tikslas yra pasiekti, kad tipinis mėginys būtų gautas iš analizei numatytos siuntos, kad būtų nustatyta, ar laikomasi Tarybos direktyvų 76/895/EEB, 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB prieduose pesticidams nustatytos didžiausios likučių koncentracijos (DLK), o jeigu nėra Bendrijai nustatytos DLK, kitų DLK verčių, pvz., tų, kurias nustatė *Codex Alimentarius* komisija. Į nustatytus metodus ir darbų eigą įeina ir *Codex Alimentarius* komisijos rekomenduojami metodai ir darbų tvarka.

2. PRINCIPAI

Bendrijos nustatytos DLK vertės yra pagrįstos geros žemės ūkio praktikos duomenimis, taip pat žaliavomis ir iš jų gautu maistu, kurie atitinka DLK, ir manoma, kad toksikologiniu požiūriu jos yra priimtinos.

Didžiausia likučių koncentracija augaluose, kiaušiniuose arba pieno produktuose laikoma didžiausia koncentracija, kuri gali būti sudėtiniame mėginyje, gautame sudėjus atskirus tirtu produkto vienetus, ir manant, kad jis atspindės vidutinę likučio koncentraciją toje siuntoje. Nustatant DLK mėšai ir paukštienai, manoma, kad ji bus nustatyta atskirai tirtų gyvūnų ar paukščių audiniuose.

Dėl to mėšai ir paukštienai nustatyta DLK yra taikoma jungtiniam mėginiui, gautam iš atskiro pirminio mėginio, augaliniams produktams, kiaušiniams ir pieno produktams nustatyta DLK yra taikoma sudėtiniam nejungtiniam mėginiui, gautam iš pirminių mėginių (nuo pirmo iki dešimto).

3. TERMINŲ APIBRĖŽIMAS

Tiriamoji dalis

Tipinis, tinkamo dydžio medžiagos, paimtos iš tiriamojo mėginio, kiekis, skirtas likučių koncentracijai išmatuoti.

Pastaba.

Mėginių ėmimo įtaisas gali būti naudojamas tiriamajai daliai paimti.

Tiriamasis mėginys

Medžiaga, gauta iš laboratorinio mėginio ⁽¹⁾ ⁽²⁾ atskyrus reikalingą ištirti produkto dalį, po to ją maišant, malant, smulkiiai kapojant ir t. t., kad tiriamosios dalys būtų paimtos su mažiausia mėginių ėmimo paklaida

Pastaba.

Ruošiant tiriamąjį mėginį turi atspindėti tvarka, taikoma nustatant DLK, ir todėl į tirtino produkto dalį gali įeiti dalys, kurios paprastai nevalgomos.

Bendrasis mėginys/jungtinis mėginys

Produktų, išskyrus mėšą ir paukštieną, sudėtiniai ir gerai sumaišyti jungtiniai pirminiai mėginiai imami iš siuntos. Mėšos ir paukštienos pirminiai mėginiai yra laikomi lygiaverčiais jungtiniais mėginiais.

Pastabos:

- a) pirminiuose mėginiuose turi būti pakankamai medžiagos, kad visus laboratorinius mėginius būtų galima paimti iš jungtinio mėginio;
- b) jeigu atskiri laboratoriniai mėginiai yra paruošiami pirminio mėginio (-ių) ėmimo metu, mėginių ėmimo iš siuntos metu jungtinis mėginys yra abstrakti laboratorinių mėginių suma.

Laboratorinis mėginys

Mėginys, kuris siunčiamas į laboratoriją arba joje yra gaunamas. Tipinis medžiagos kiekis, paimtas iš jungtinio mėginio.

Pastabos:

- a) laboratorinis mėginys gali būti visas jungtinis mėginys arba jo dalis;
- b) laboratoriniam mėginiui (-iams) imami vienetai neturi būti supjaustyti ar pažeisti, išskyrus tas dalis, kurios apibrėžtos 3 lentelėje;
- c) gali būti paruošti pakartotiniai laboratoriniai mėginiai.

⁽¹⁾ EB maisto klasifikacija: Direktyvos 86/362/EEB I priedas ir Direktyvos 86/363/EEB I priedas, abu su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/57/EB (OL L 211, 1993 8 23, p. 1) ir Direktyvos 90/642/EEB I priedas su pakeitimais, padarytais Direktyva 95/38/EB (OL L 197, 1995 8 22, p. 14).

⁽²⁾ Tos produktų dalys, kurioms taikomos didžiausios koncentracijos vertės: Direktyvos 90/642/EEB I priedas su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/58/EEB (OL L 211, 1993 8 23, p. 6).

Siunta

Tam tikras kiekis vienu metu pristatytų maisto produktų, kaip nustatė mėginius imantis pareigūnas, turinčių bendrų požymių, pvz., vienodą kilmę, rūšį, pakuotę, tą patį pakuotoją, siuntėją arba vienodus ženklus. Įtarti siunta yra tokia siunta, kai dėl bet kurios priežasties įtariama, kad joje yra per didelis likučių kiekis. Neįtarti siunta yra tokia siunta, kai nėra priežasčių įtarti, kad joje yra per didelis likučių kiekis.

Pastabos:

- a) jeigu krovinį sudaro siuntos, kurias galima identifikuoti kaip gautas iš skirtingų augintojų ir pan., kiekviena siunta turėtų būti nagrinėjama atskirai;
- b) krovinyje gali būti sudarytas iš vienos arba daugiau siuntų;
- c) jeigu sudėtinėje siuntoje nėra iš anksto nustatytas kiekvienos siuntos dydis arba ribos, kiekvienas atskiras vagonas, sunkvežimis, laivo platforma ir pan. jų grupėje, gali būti laikomas atskira siunta;
- d) siunta, pavyzdžiui, gali būti sumaišyta rūšiavimo arba gamybos metu.

Pirminis mėginys/taškinis mėginys

Tai vienas arba daugiau vienetų, paimtų iš siuntos tam tikroje vienoje vietoje.

Pastabos:

- a) vieta, kurioje pirminis mėginys paimamas iš siuntos, geriau turėtų būti parinkta atsitiktinai, bet, jeigu to praktiškai atlikti neįmanoma, jis turėtų būti paimtas atsitiktinėje vietoje prieinamoje partijos dalyje;
- b) pirminiam mėginiui sudaryti reikalingas vienetų skaičius turėtų būti nustatytas pagal mažiausią būtiną laboratorinių mėginių dydį ir skaičių;
- c) kai iš siuntos imamas daugiau nei vienas augalų, kiaušinių ir pieno produktų pirminis mėginys, kiekvienas jų turėtų sudaryti apytikriai panašią jungtinio mėginio dalį;
- d) pakartotiniams laboratoriniams mėginiams pirminio mėginio sudarymui vienetai gali būti imami atsitiktine tvarka tais atvejais, kai vienetai yra vidutinio dydžio arba dideli, ir jungtinio mėginio sumaišymas nepadarys laboratorinio mėginio labiau tipiniu arba kai vienetai (pvz., kiaušiniai, minkšti vaisiai) maišymo metu galėtų būti apgadinti;
- e) jeigu pirminiai mėginiai yra imami tam tikrais intervalais krovimo arba iškrovimo metu, mėginio ėmimo „pozicija“ – tai tam tikras laiko momentas;
- f) sudarant pirminį mėginį (-ius), vienetai neturi būti supjaustyti arba pažeisti, išskyrus tuos vienetus, kurie apibrėžti 3 lentelėje.

Mėginys

Iš visų vienetų atrinktas vienas ar daugiau vienetų arba iš didesnio medžiagos kiekio atrinktos medžiagos dalis. Šiose rekomendacijose numatyta, kad tipinis mėginys laikomas būdingu siuntai, jungtiniam mėginiui, gyvūnui ar pan. pesticidų likučių atžvilgiu ir nebūtinai kitų savybių atžvilgiu.

Mėginių ėmimas

Mėginių ėmimo ir sudarymo tvarka.

Mėginių ėmimo įtaisas

- i) įrankis, pvz., samtelis, kaušas, gražtas, peilis ar zondas pavyzdžiams imti, kuris naudojamas vienetui paimti iš nespakuotos medžiagos, iš pakuotės (pvz., metalinės statinės, dideli sūriai) arba iš mėsos ar paukštienos vienetų, kurie yra per dideli, kad būtų galima paimti kaip pirminius mėginius;
- ii) įtaisas, pvz., dėžutė su grioveliais, naudojamas iš bendrojo mėginio paruošti laboratorinį mėginį arba iš analizuojamojo mėginio paruošti analizuojamąją dalį.

Pastabos:

- a) specialūs mėginių ėmimo įtaisai yra apibūdinti ISO ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ir IDF ⁽⁶⁾ standartuose;
- b) tokių medžiagų kaip nepakuoti lapai mėginius imančio pareigūno ranka gali būti laikoma mėginių ėmimo įtaisu.

⁽³⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1979 m. Tarptautinis ISO standartas 950: Grūdinės kultūros – mėginių ėmimas (grūdai).

⁽⁴⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1979 m. Tarptautinis ISO standartas 951: Ankštiniai augalai maišuose – mėginių ėmimas.

⁽⁵⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1980 m. Tarptautinis ISO standartas 1839: Mėginių ėmimas – arbata.

⁽⁶⁾ Tarptautinė pieno produktų federacija, 1995 m. Tarptautinis IDF standartas 50C: Pienas ir pieno produktai – mėginių ėmimo metodai.

Mėginius imantis pareigūnas

Asmuo, apmokytas imti mėginius ir prirėkus konkrečios institucijos įgaliotas imti mėginius.

Pastaba.

Mėginius imantis pareigūnas atsako už visą laboratorinio mėginio (-ių) paruošimo, pakavimo ir išsiuntimo tvarką. Pareigūnas privalo suprasti, kad yra būtina griežtai laikytis apibrėžtos mėginių ėmimo tvarkos, privalo pateikti išsamius mėginių dokumentus ir turėtų glaudžiai bendradarbiauti su laboratorija.

Mėginio dydis

Mėginių sudarančių vienetų skaičius arba medžiagos kiekis.

Vienetas

Mažiausia atskira siuntos dalis, kuri turėtų būti paimta iš viso pirminio mėginio arba jo dalies.

Pastabos.

Vienetas identifikuojamas taip:

- švieži vaisiai ir daržovės. Kiekvienas visas vaisius, daržovė arba natūrali jų kekė (pvz., vynuogės) turėtų sudaryti vienetą, išskyrus tuos atvejus, kai jie yra maži. Supakuotų mažų produktų vienetas gali būti identifikuojamas taip, kaip nurodyta d punkte. Jeigu mėginių ėmimo įtaisą galima naudoti nesugadinant medžiagos, vienetai gali būti sudaryti tokiu būdu. Atskiri kiaušiniai, švieži vaisiai arba daržovės sudarant vienetą neturi būti pjaustomi ar daužomi;
- stambieji gyvūnai, jų dalys arba jų organai. Vienetui sudaryti gali būti naudojamos atskiros dalys, organai arba atpjaunamos jų dalys;
- smulkieji gyvūnai, jų dalys arba organai. Kiekvienas visas gyvūnas, visa jo dalis arba organas gali sudaryti vienetą. Vienetai, jeigu jie supakuoti, gali būti identifikuojami taip, kaip apibrėžta d punkte. Jeigu mėginių ėmimo įtaisą galima panaudoti nepaveikiant likučių, vienetai gali būti sudaryti naudojant įtaisą;
- pakuota medžiaga. Mažiausios atskiros pakuotės turėtų būti imamos kaip vienetai. Jeigu mažiausios pakuotės yra labai didelės, iš jų mėginiai turėtų būti imami kaip iš nesupakuotų, kaip nurodyta e punkte. Jeigu mažiausios pakuotės yra labai mažos, vienetai gali sudaryti pakuočių paketas;
- nesupakuotos medžiagos ir didelės pakuotės (pvz., statinės, sūriai ir pan.), kurie yra per dideli, kad būtų paimti kaip pirminiai mėginiai. Vienetai sudaromi naudojant mėginių ėmimo įtaisą.

4. MĖGINIŲ ĖMIMO TVARKA ⁽⁷⁾

4.1. Atsargumo priemonės, kurių būtina imtis

Visuose etapuose turi būti imamasi atsargumo priemonių, kad mėginiai nebūtų užteršti ir sugadinti, nes tai gali pakeisti tyrimo rezultatus. Kiekvienos partijos, kuri turi būti patikrinta, ar ji atitinka reikalavimus, mėginiai turi būti paimti atkirai.

4.2. Pirminių mėginių rinkimas

Mažiausias pirminių mėginių skaičius, kuris turi būti paimtas iš siuntos, yra nustatomas taikant 1 arba 2 lentelę tais atvejais, kai yra įtartina mėsos arba paukštienos siunta. Kiekvienas pirminis mėginys turėtų būti imamas iš siuntoje atsitiktinai pasirinktos vietos, kiek tai iš tikrųjų įmanoma. Pirminiuose mėginiuose turi būti pakankamai medžiagos, kad būtų gautas iš siuntos paimti būtinas laboratorinis mėginys (-iai).

Pastaba.

Grūdų ⁽⁸⁾, ankštinių ⁽⁹⁾ ir arbatos ⁽¹⁰⁾ mėginiams imti reikalingi įtaisai yra apibūdinti ISO rekomendacijose, taip pat pieno produktų ⁽¹¹⁾ mėginiams imti reikalingi įtaisai yra apibūdinti IDF.

1 lentelė

Mažiausias pirminių mėginių skaičius, kuris turi būti paimtas iš partijos

	Mažiausias pirminių mėginių skaičius, kuris turi būti paimtas iš partijos
a) Mėsa ir paukštiena	
Neįtartina partija	1
Įtartina partija	Nustatoma taikant 2 lentelę

⁽⁷⁾ Prirėkus grūdų (žr. 3 išnašą) arba kitų birių gabenamų maisto produktų mėginių ėmimui gali būti priimtos ISO rekomendacijos.

⁽⁸⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1979 m. Tarptautinis ISO standartas 950: Grūdinės kultūros – mėginių ėmimas (grūdai).

⁽⁹⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1979 m. Tarptautinis ISO standartas 951: Ankštiniai augalai maišuose – mėginių ėmimas.

⁽¹⁰⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1980 m. Tarptautinis ISO standartas 1839: Mėginių ėmimas – arbata.

⁽¹¹⁾ Tarptautinė pieno produktų federacija, 1995 m. Tarptautinis IDF standartas 50C: Pienas ir pieno produktai – mėginių ėmimo metodai.

	Mažiausias pirminių mėginių skaičius, kuris turi būti paimtas iš partijos
b) Kiti produktai	
i) Supakuoti arba nesupakuoti produktai, kai gali būti manoma, kad jie gerai sumaišyti arba homogeniški	1 (Pvz., siunta gali būti sumaišyta rūšiavimo arba gamybos metu)
ii) Supakuoti arba nesupakuoti produktai, kurie gali nebūti gerai sumaišyti arba homogeniški	Kai produktai sudaryti iš didelių vienetų, kurie yra tik augalinės kilmės pirminiai maisto produktai, mažiausias skaičius pirminių mėginių turėtų atitikti mažiausią skaičių vienetų, kuris būtinas laboratoriniam mėginiui sudaryti (žr. 4 lentelę)
arba:	
Partijos svoris kg	
< 50	3
50–500	5
> 500	10
arba:	
Skardinių, kartono pakelių ar kitokios taros skaičius partijoje	
1–25	1
26–100	5
> 100	10

2 lentelė

Atsitiktinai atrinktų pirminių mėginių skaičius, būtinas nustatyti ne mažiau kaip vieną reikalavimų neatitinkančią mėginį mėsos arba paukštienos siuntoje, esant duotai tikimybei ir duotam reikalavimų neatitikimo dažnumui siuntoje

Reikalavimų neatitinkančių likučių dažnumas partijoje	Mažiausias skaičius mėginių (n_0), būtinas, kad būtų aptikti reikalavimų neatitinkantys likučiai, kai tikimybė:		
	90 %	95 %	99 %
90	1	—	2
80	—	2	3
70	2	3	4
60	3	4	5
50	4	5	7

Reikalavimų neatitinkančių likučių dažnumas partijoje	Mažiausias skaičius mėginių (n_0), būtinas, kad būtų aptikti reikalavimų neatitinkantys likučiai, kai tikimybė:		
40	5	6	9
35	6	7	11
30	7	9	13
25	9	11	17
20	11	14	21
15	15	19	29
10	22	29	44
5	45	59	90
1	231	299	459
0,5	460	598	919
0,1	2 301	2 995	4 603

Pastabos:

a) lentelėje pateikiami dydžiai, kai mėginiai imami atsitiktinai;

b) jeigu 2 lentelėje nurodytų pirminių mėginių skaičius sudaro daugiau nei 10 % visoje siuntoje esančių vienetų, paimtų pirminių mėginių skaičius gali būti mažesnis ir turėtų būti apskaičiuojamas taip:

$$n = n_0 / ((1 + (n_0 - 1)) / N)$$

čia:

n = mažiausias skaičius pirminių mėginių, kurie turi būti paimti,

n_0 = 2 lentelėje nurodytas pirminių mėginių skaičius,

N = vienetų, iš kurių gali būti sudarytas pirminis mėginys, skaičius siuntoje;

c) jeigu imamas vienintelis pirminis mėginys, tikimybė nustatyti neatitikimą reikalavimams, yra panaši į reikalavimų neatitinkančių likučių dažnumą;

d) jei tikimybė yra tiksli ar pasirenkama arba yra skirtingas reikalavimų neatitikimo atvejų dažnumas, mėginių, kurie turi būti paimti, skaičius gali būti apskaičiuotas taip:

$$1 - p = (1 - i)^n$$

čia p – tikimybė, i – reikalavimų neatitinkančių likučių dažnumas partijoje (abu išreiškiami trupmena, o ne procentais), n – mėginių skaičius.

4.3. Bendrojo mėginio paruošimas

Mėsai ir paukštienai taikoma tvarka, apibūdinta 3 lentelėje. Manoma, kad kiekvienas pirminis mėginys yra atskiras bendrasis mėginys.

Auginiams produktams, kiaušiniams arba pieno produktams taikoma tvarka, apibūdinta 4 ir 5 lentelėse. Pirminiai mėginiai, jeigu įmanoma, turėtų būti gerai susimaišę ir sumaišyti, kad būtų gautas bendrasis mėginys.

Jeigu bendrajam mėginiui sudaryti sumaišymo nepakanka arba to padaryti neįmanoma, galima taikyti tokią pakaitinę tvarką. Jeigu bendrojo mėginio sumaišymo ar padalijimo metu vienetai gali būti sugadinti (ir tokiu būdu gali būti pakenkta likučiams), arba didelių vienetų neįmanoma sumaišyti siekiant, kad likučiai vienodžiau pasiskirstytų, vienetai turėtų būti atsitiktinai paskirstyti taip, kad atkartotų laboratorinius mėginius pirminių mėginių ėmimo metu. Tokiu atveju galutinis rezultatas turėtų būti pagrįstų rezultatų, gautų iš tirtų laboratorinių mėginių, vidurkis.

3 lentelė

Mėsa ir paukštiena: pirminių mėginių apibūdinimas ir mažiausias laboratorinių mėginių dydis

	Produktų klasifikacija (*)	Pavyzdžiai	Pirminių mėginių ypatybės	Mažiausias kiekvieno laboratorinio mėginio dydis
Gyvūninės kilmės pirminiai maisto produktai				
1.	Žinduolių mėsa <i>Pastaba.</i> Kad būtų įdiegtos DLK vertės riebaluose tirpiems pesticidams, mėginiai turi būti imami taikant 2 dalį.			
1.1.	Stambieji žinduoliai, visa arba dalis skerdienos, paprastai 10 kg	Galvijai, avys, kiaulės	Visa diafragma arba jos dalis, jei būtina, su sprando raumeniu	0,5 kg
1.2.	Smulkieji žinduoliai, visa skerdiena	Triušiai	Visa skerdiena arba užpakalinis ketvirtis	0,5 kg, nuėmus odą ir išėmus kaulus
1.3.	Žinduolių mėsos dalys, nesupakuotos šviežios/atšaldytos/užšaldytos, supakuotos ar kitokios	Ketvirčiai, kapotiniai, pjausnys, mentės	Visas vienetas (-ai) arba didelio vieneto dalis	0,5 kg, išėmus kaulus
1.4.	Žinduolių mėsos dalys, supakuotos užšaldytos	Ketvirčiai, kapotiniai	Arba užšaldyti konteinerio skersiniai gabalai, arba visa (arba dalis) atskira mėsos dalis	0,5 kg, išėmus kaulus
2.	Žinduolių riebalai, įskaitant skerdienos riebalus <i>Pastaba.</i> Nustatyti, ar riebalai arba visas produktas atitinka konkrečias DLK vertes, gali būti naudojami riebalų mėginiai, paimti kaip apibūdinta 2.1, 2.2 ir 2.3 papunkčiuose.			
2.1.	Skerdžiami stambieji žinduoliai, visa skerdiena arba jos dalis, paprastai 10 kg	Galvijai, avys, kiaulės	Inkstai, pilvo arba poodiniai riebalai, išpjauti iš vieno gyvūno	0,5 kg
2.2.	Skerdžiami smulkieji žinduoliai, visa skerdiena arba jos dalis, < 10 kg		Pilvo arba poodiniai riebalai, išpjauti iš vieno gyvūno	0,5 kg
2.3.	Žinduolių mėsos dalys	Kojos, kapotiniai, pjausniai	Arba matomi riebalai, atpjauti iš vieneto (-ų) arba visas vienetas (-ai) arba viso vieneto (-ų) dalys, jeigu riebalų negalima atpjauti	0,5 kg 2 kg
2.4.	Žinduolių nesupakuoti riebaliniai audiniai		Ne mažiau kaip iš trijų vietų mėginių ėmimo įtaisais paimti vienetai	0,5 kg
3.	Žinduolių plaučkepeniai			
3.1.	Šviežios, atšaldytos, užšaldytos žinduolių kepenys		Visos kepenys arba kepenų dalis	0,4 kg

	Produktų klasifikacija (*)	Pavyzdžiai	Pirminių mėginių ypatybės	Mažiausias kiekvieno laboratorinio mėginio dydis
3.2.	Švieži, atšaldyti, užšaldyti žinduolių inkstai		Vieno arba dviejų gyvūnų vienas arba abu inkstai	0,2 kg
3.3.	Šviežios, atšaldytos, užšaldytos žinduolių širdys		Visa širdis (-ys) arba, jeigu širdis didelė, tik skilvelinė dalis	0,4 kg
3.4.	Kiti švieži, atšaldyti, užšaldyti žinduolių plaučkepeniai		Vieno arba daugiau gyvūnų dalis arba visas vienetas arba iš nesupakuoto užšaldyto produkto skersinis gabalas	0,5 kg
4.	Paukštiena <i>Pastaba.</i> Riebaluose tirpiems pesticidams mėginiai turi būti imami taikant 5 dalį			
4.1.	Paukščiai, didelė skerdiena, > 2 kg	Kalakutai, žąsys, gaidžiai, kastruoti gaidžiai ir antys	Kulšys, blauzdelės ir kita tamsioji mėsa	0,5 kg, nuėmus odą ir išėmus kaulus
4.2.	Paukščiai, vidutinio dydžio skerdiena, 500 g – 2 kg	Vištos, perlinės vištos, jauni viščiukai	Ne mažiau kaip iš trijų paukščių paimtos kulšys, blauzdelės arba kita tamsioji mėsa	0,5 kg, nuėmus odą ir išėmus kaulus
4.3.	Paukščiai, vidutinio dydžio skerdiena, < 500 g	Putpelės, karveliai	Ne mažiau kaip šešių paukščių skerdienos	0,2 kg raumenų audinių
4.4.	Šviežios, atšaldytos, užšaldytos paukščių dalys, supakuotos mažmeniniam arba didmeniniam pardavimui	Blauzdelės, ketvirčiai, krūtinėlės ir sparnai	Supakuoti vienetai arba atskiri vienetai	0,5 kg, nuėmus odą ir išėmus kaulus
5.	Paukštienos riebalai, įskaitant skerdienos riebalus <i>Pastaba:</i> riebalų mėginiai, paimti kaip nurodyta 5.1 ir 5.2 papunkčiuose, gali būti naudojami nustatyti, ar riebalai arba visas produktas atitinka konkrečias DLK vertes			
5.1.	Skerdžiami paukščiai, visa skerdiena arba jos dalis	Viščiukai, kalakutai	Ne mažiau kaip 3 paukščių pilvo riebalų vienetai	0,5 kg
5.2.	Paukštienos dalys	Blauzdelės, krūtinėlės mėsa	Arba matomi riebalai, atpjauti iš vieneto (-ų) arba visas vienetas (-ai) arba viso vieneto (-ų) dalys, jeigu riebalų negalima atpjauti	0,5 kg 2 kg
5.3.	Nesupakuoti paukščių riebaliniai audiniai		Vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisais ne mažiau kaip iš trijų vietų	0,5 kg

	Produktų klasifikacija (*)	Pavyzdžiai	Pirminių mėginių ypatybės	Mažiausias kiekvieno laboratorinio mėginio dydis
6.	Paukštienos plaučkepeniai			
6.1.	Valgomieji paukščių plaučkepeniai, išskyrus žąsų ir ančių riebias kepenis ir kitus panašius labai vertingus produktus		Vienetai iš ne mažiau kaip šešių paukščių arba skersinis konteinerio pjūvis	0,2 kg
6.2.	Žąsų ir ančių riebios kepenys ir kiti panašūs labai vertingi produktai		Vienetas iš vieno paukščio arba vienos talpyklos	0,05 kg

Gyvūninės kilmės perdirbtas maistas

7.	<p>Antriniai gyvūninės kilmės maisto produktai, vytinta mėsa</p> <p>Gyvūninės kilmės valgomi produktai, perdirbti gyvuliniai riebalai, įskaitant lydytus arba ekstrahuotus riebalus</p> <p>Gyvūninės kilmės pagamintas maistas (vienas ingredientas) su pakavimo priemone arba be jos, arba smulkūs ingredientai, pvz., kvapiosios medžiagos, prieskoniai ir pagardai, ir paprastai iš anksto supakuoti ir paruošti vartoti juos apdorojant arba be apdoravimo</p> <p>Gyvūninės kilmės pagamintas maistas (keli ingredientai), kelių ingredientų maistas, sudarytas tiek iš gyvūninės kilmės, tiek iš augalinės kilmės ingredientų, jeigu vyrauja gyvūninės kilmės ingredientas (-ai)</p>			
7.1.	Žinduolių ar paukščių produktai susmulkinti, pagaminti, konservuoti, džiovinti, lydyti ar kitaip perdirbti, įskaitant kelių ingredientų produktus	Kumpis, dešros, malta jautiena, paukštienos paštetas	Supakuoti vienetai arba atitinkami skersinio konteinerio pjūvio gabalai, arba mėginių ėmimo įtaisais paimti vienetai (įskaitant sultis, jeigu tokių jų yra)	0,5 kg arba 2 kg, jeigu riebalų kiekis < 5 %

(*) EB maisto klasifikacija: Direktyvos 86/362/EEB I priedas ir Direktyvos 86/363/EEB I priedas, abu su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/57/EB (OL L 211, 1993 8 23, p. 1) ir Direktyvos 90/642/EEB I priedas su pakeitimais, padarytais Direktyva 95/38/EB (OL L 197, 1995 8 22, p. 14).

4 lentelė

Augaliniai produktai: pirminių mėginių apibūdinimas ir mažiausias laboratorinių mėginių dydis

	Produktų klasifikacija (*)	Pavyzdžiai	Pirminių mėginių ypatumai	Mažiausias kiekvieno laboratorinio mėginio dydis
1.	Visi švieži vaisiai			
	Visos šviežios daržovės, įskaitant bulves ir cukrinius runkelius, išskyrus prieskonines žoles			
1.1.	Mažo dydžio švieži produktai, vienetai paprastai < 25 g	Uogos, žirneliai, alyvos	Visas vienetas, pakuotės arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisais	1 kg
1.2.	Vidutinio dydžio švieži produktai, vienetai paprastai nuo 25 iki 250 g	Obuoliai, apelsinai	Visas vienetas	1 kg (ne mažiau kaip 10 vienetų)
1.3.	Didelio dydžio švieži produktai, vienetai paprastai > 250 g	Kopūstai, agurkai, vynuogės (kekės)	Visas vienetas (-ai)	2 kg (ne mažiau kaip 5 vienetai)

	Produktų klasifikacija (*)	Pavyzdžiai	Pirminių mėginių ypatumai	Mažiausias kiekvieno laboratorinio mėginio dydis
2.	Ankštiniai	Džiovintos pupos; džiovinti žirniai		1 kg
	Grūdinių kultūrų grūdai	Ryžiai, kviečiai		1 kg
	Medžių riešutai	Išskyrus kokoso riešutus		1 kg
		Kokoso riešutai		5 vienetai
	Aliejinių augalų sėklos	Žemės riešutai		0,5 kg
	Sėklos gėrimams ir saldumynams	Kavos pupelės		0,5 kg
3.	Prieskoninės žolės	Šviežios petražolės	Visas vienetas	0,5 kg
		Kiti, švieži		0,2 kg
	<i>(džiovintos žolės – žr. šios lentelės 4 dalį)</i>			
	Prieskoniai	Džiovinti	Visas vienetas arba paimti mėginių ėmimo įtaisais	0,1 kg

Augalinės kilmės perdirbtas maistas

4.	<p>Augalinės kilmės antriniai maisto produktai, džiovinti vaisiai, daržovės, prieskoninės žolės, apyniai, malti grūdiniai produktai</p> <p>Augalinės kilmės išvestiniai produktai, arbata, žolelių arbata, augalinis aliejus, sultys ir įvairūs produktai, pvz., perdirbtos alyvos ir citrusinių augalų sirupas</p> <p>Augalinės kilmės pagamintas maistas (vienas ingredientas) su pakuote arba be jos, arba smulkūs ingredientai, pvz., kvapiosios medžiagos, prieskoniai ir pagardai, kurie paprastai iš anksto supakuoti ir paruošti vartoti juos apdorojant arba be apdorojimo</p> <p>Augalinės kilmės pagamintas maistas (kelių ingredientų), įskaitant produktus su gyvūninės kilmės ingredientais, jeigu vyraus augalinės kilmės ingredientas (-ai), duona ir kiti pagaminti produktai iš grūdų</p>			
4.1.	Produktai, kurių vieneto vertė yra didelė		Supakuoti vienetai arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisais	0,1 kg (2)
4.2.	Nedidelio tūrio kietieji produktai	Apyniai, arbata, žolelių arbata	Supakuoti vienetai arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisais	0,2 kg
4.3.	Kiti kietieji produktai	Duona, miltai, džiovinti vaisiai	Supakuoti vienetai arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisais	0,5 kg
4.4.	Skystieji produktai	Augalinis aliejus, sultys	Supakuoti vienetai arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisais	0,5 l arba 0,5 kg

(1) EB maisto klasifikacija: Direktyvos 86/362/EEB I priedas ir Direktyvos 86/363/EEB I priedas, abu su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/57/EB (OL L 211, 1993 8 23, p. 1) ir Direktyvos 90/642/EEB I priedas su pakeitimais, padarytais Direktyva 95/38/EB (OL L 197, 1995 8 22, p. 14).

(2) Iš produkto, kurio vertė yra labai didelė, gali būti paimtas mažesnis laboratorinis mėginys, bet taip darant, tai turėtų būti nurodoma mėginių ėmimo protokole.

5 lentelė

Kiaušiniai ir pieno produktai: pirminių mėginių apibūdinimas ir mažiausias laboratorinių mėginių dydis

	Produktų klasifikacija (1)	Pavyzdžiai	Pirminių mėginių ypatybės	Mažiausias kiekvieno laboratorinio mėginio dydis
Gyvūninės kilmės pirminiai maisto produktai				
1.	Paukščių kiaušiniai			
1.1.	Kiaušiniai, išskyrus putpelių ir panašius kiaušinius		Visas kiaušinis	12 sveikų vištos kiaušinių, 6 sveiki žąsies ar anties kiaušiniai
1.2.	Kiaušiniai, putpelių ir panašūs kiaušiniai		Visas kiaušinis	24 sveiki kiaušiniai
2.	Pienas		Visas vienetas arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisu	0,5 l
Gyvūninės kilmės perdirbtas maistas				
3.	Gyvūninės kilmės antriniai maisto produktai, antriniai pieno produktai, pvz., nugriebtas pienas, dehidratuotas pienas ir pieno milteliai Gyvūninės kilmės išvestiniai valgomieji produktai, pieno riebalai, antriniai pieno produktai, pvz., sviestas, medvilnės sėklų aliejus, grietinė, grietinėlės milteliai, kazeinas ir pan. Gyvūninės kilmės pagamintas maistas (vienas ingredientas), pagaminti pieno produktai, pvz., jogurtas, sūris Gyvūninės kilmės pagamintas maistas (multi-ingredientas), pagaminti pieno produktai (įskaitant produktus su augalinės kilmės ingredientais, jeigu vyraus gyvūninės kilmės ingredientas (-ai), pvz., perdirbti sūrio produktai, sūrio ruošiniai, aromatizuotas jogurtas, saldintas dehidratuotas pienas			
3.1.	Skystas pienas, pieno milteliai, dehidratuotas pienas ir grietinėle be cukraus, pieniški ledai, grietinėle, jogurtas		Supakuoti vienetai arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisu	0,5 l (skystas) arba 0,5 kg (kietas)
	<ul style="list-style-type: none"> i) Nesupakuotas dehidratuotas pienas ir dehidratuota grietinėle prieš imant mėginius turi būti gerai sumaišyta, nuo taros dugno ir šonų nugrandant prilipusią medžiagą ir gerai išmaišant. Turėtų būti paimama nuo 2 iki 3 litrų, prieš paimant laboratorinį mėginį vėl gerai išmaišoma. ii) Nesupakuoti pieno milteliai turėtų būti paimami steriliai, sausą grąžto vamzdį kišant per miltelius vienodu greičiu iii) Nesupakuota grietinėle prieš imant mėginį turėtų būti gerai sumaišoma plunžeriu, neturi susidaryti putų, neplakti ir neteliūskuoti 			
3.2.	Sviestas ir sviesto riebalai	Sviestas, išrūgų sviestas, mažo riebumo užtepai, kuriuose yra sviesto riebalų, bevandenių sviesto riebalų, bevandenių pieno riebalų	Supakuoti vienetai arba vienetai, paimti mėginių ėmimo įtaisu	0,2 kg arba 0,2 l

	Produktų klasifikacija ⁽¹⁾	Pavyzdžiai	Pirminių mėginių ypatybės	Mažiausias kiekvieno laboratorinio mėginio dydis
3.3.	Sūris, įskaitant perdirbtą sūrį			
	0,3 kg arba didesni vienetai		Produktams, patenkantiems į KN 2106 90 10 kodo sritį, lengvata taikoma tik tuo atveju, jeigu jie tenkina atitinkamose Bendrijos nuostatose nustatytas sąlygas.	0,5 kg
	< 0,3 kg vienetai			0,3 kg
	<i>Pastaba.</i> Apvalių sūrų mėginiai turėtų būti imami darant du pjūvius iš centro. Stačiakampių sūrų mėginiai turėtų būti imami darant du pjūvius lygiagrečiai sūrio šonams			
3.4.	Skysti, užšaldyti arba džiovinami kiaušinių produktai		Vienetas (-ai), steriliai paimti mėginių ėmimo įtaisu	0,5 kg

⁽¹⁾ EB maisto klasifikacija: Direktyvos 86/362/EEB I priedas ir Direktyvos 86/363/EEB I priedas, abu su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/57/EB (OL L 211, 1993 8 23, p. 1) ir Direktyvos 90/642/EEB I priedas su pakeitimais, padarytais Direktyva 95/38/EB (OL L 197, 1995 8 22, p. 14).

4.4. Laboratorinio mėginio paruošimas

Jeigu bendrasis mėginys yra didesnis negu būtina laboratoriniam mėginiui, jis turėtų būti padalytas taip, kad būtų gauta tipingoji dalis. Gali būti naudojamas mėginių ėmimo įtaisas, dalijama į keturias dalis ar į kitas atitinkamas dalis, taip sumažinant dydį, bet šviežių augalinių produktų ar sveikų kiaušinių vienetai neturėtų būti pjaustomi ar daužomi. Pririekus šiame etape gali būti paimti pakartotiniai mėginiai arba jie gali būti paruošti taikant pirmiau apibūdintą pakaitinę tvarką. Mažiausi kiekiai, būtini laboratoriniam mėginiui paimti, yra pateikti 3, 4 ir 5 lentelėse.

4.5. Mėginių ėmimo protokolas

Mėginius imantis pareigūnas privalo užrašyti svarbiausias partijos savybes ir jos kilmę; savininką, tiekėją arba kas ją atvežė; mėginių ėmimo datą ir vietą; bei visą kitą svarbią informaciją. Bet koks nukrypimas nuo rekomenduojamo mėginių ėmimo metodo turi būti užregistruotas. Prie kiekvieno pakartotinio laboratorinio mėginio turi būti pridėta pasirašyto protokolo kopija, o mėginius imantis pareigūnas turėtų pasilikti vieną kopiją. Mėginių ėmimo protokolo kopija turėtų būti įteikta partijos savininkui arba savininkui atstovaujantiems pareigūnui, nepriklausomai nuo to, ar jiems turi būti duotas laboratorinis mėginys, ar ne. Jeigu mėginių ėmimo protokolai paruošiami kompiuterine forma, jie turėtų būti išdalijami tiems pat gavėjams bei išlaikant panašų patikrinamą audito kelią.

4.6. Laboratorinio mėginio pakavimas ir perdavimas

Laboratorinis mėginys turi būti dedamas į švirią, sandarią tarą, kurioje jis yra patikimai apsaugotas nuo taršos, sugadinimo ir nutekėjimo. Tara turėtų būti užantspauduota, patikimai paženklinta etiketėmis, taip pat turi būti pridėtas mėginių ėmimo protokolas. Jeigu naudojamas brūkšninis kodas, rekomenduojama, kad taip pat būtų pateikta abėcėlinė skaitmeninė informacija. Mėginys į laboratoriją turi būti pristatytas kuo greičiau. Būtina stengtis, kad pervežimo metu jis nesugestų, pvz., švieži mėginiai turėtų būti laikomi šaltai, o užšaldyti mėginiai turi išlikti užšaldyti. Mėsos ir paukštienos mėginiai prieš juos išsiunčiant turėtų būti užšaldyti, išskyrus atvejus, kai į laboratoriją pristatomi greičiau, nei jie sugenda.

4.7. Tiriamojo mėginio paruošimas

Laboratoriniam mėginiui turėtų būti paskirtas vienintelis kodas, kuris kartu su gavimo data ir mėginio dydžiu turėtų būti pridėdami prie mėginio protokolo. Ta produkto dalis, kuri turi būti iširta ⁽¹⁾ ⁽²⁾, t.y. tiriamasis mėginys, turėtų būti kiek įmanoma greičiau atskirta. Jeigu likučių koncentracija turi būti apskaičiuota įtraukiant dalis, kurios netirtos ⁽³⁾, atskirtų dalių svoriai turi būti užregistruoti.

⁽¹⁾ EB maisto klasifikacija: Direktyvos 86/362/EEB I priedas ir Direktyvos 86/363/EEB I priedas, abu su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/57/EB (OL L 211, 1993 8 23, p. 1) ir Direktyvos 90/642/EEB I priedas su pakeitimais, padarytais Direktyva 95/38/EB (OL L 197, 1995 8 22, p. 14).

⁽²⁾ Tos produktų dalys, kurioms taikomos didžiausios koncentracijos vertės: Direktyvos 90/642/EEB I priedas su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/58/EEB (OL L 211, 1993 8 23, p. 6).

⁽³⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1979 m. Tarptautinis ISO standartas 950: Grūdinės kultūros – mėginių ėmimas (grūdai).

4.8. Tiriamosios dalies paruošimas ir laikymas

Tiriamasis mėginys pririnkus turėtų būti susmulkinamas ir gerai sumaišomas, kad būtų galima paimti tipingas tiriamąsias dalis. Tiriamosios dalies dydis turėtų būti nustatomas taikant analitinį ir veiksmingo sumaišymo būdą. Maišymo ir smulkinimo būdai turėtų būti užrašomi ir neturėtų turėti įtakos tiriamajame mėginyje esantiems likučiams. Tam tikrais atvejais tiriamasis mėginys turėtų būti perdirbamas esant specialioms sąlygoms, pvz., temperatūroje, žemesnėje už nulį, kad būtų sumažinti nepageidaujami poveikiai. Jeigu perdirbimas galėtų paveikti likučius ir jeigu beveik neįmanoma pritaikyti pakaitinės tvarkos, tiriamąją dalį gali sudaryti visas vienetas arba iš viso vieneto paimtos dalys. Jeigu taip paimtą tiriamąją dalį sudaro keli vienetai arba jų dalys, vargu, ar ji bus tipinga tiriamajam mėginiui, turi būti tiriamos pakankamai tipingos dalys, kad būtų galima parodyti vidutinės vertės neapibrėžtumą. Jeigu prieš tyrimą tiriamoji dalis turi būti laikoma, laikymo būdas ir trukmė turi būti tokie, kad jie neturėtų įtakos esamų likučių koncentracijai. Jeigu būtina, tipingajam ir patvirtinamajam tyrimui turi būti paimamos papildomos dalys.

4.9. Scheminis pavaizdavimas

Pirmiau apibūdintos mėginių ėmimo tvarkos scheminis pavaizdavimas yra pateiktas 8 išnašoje nurodytuose dokumentuose.

5. KRITERIJAI, TAIKOMI NUSTATYTI, KAIP LAIKOMASI REIKALAVIMŲ

Tyrimų rezultatai turi būti gaunami iš vieno arba daugiau laboratorinių mėginių, kurie paimti iš partijos ir gauti tyrimui tinkamos būklės. Rezultatai turi būti paremti priimtiniu kiekiu kontrolinių duomenų⁽⁴⁾. Jeigu nustatoma, kad likučio koncentracija viršija DLK, jo tapatybė turėtų būti patvirtinta, o koncentracija turi būti patikrinta ištiriant vieną arba daugiau papildomų tiriamųjų dalių, paimtų iš pradinio laboratorinio mėginio (-ių).

DLK taikoma bendriesiems mėginiams.

Siunta atitinka DLK reikalavimus, jeigu tyrimo rezultatai neviršija DLK.

Jeigu bendrojo mėginio rezultatai yra didesni nei DLK, priimant sprendimą, kad siunta neatitinka reikalavimų, turi būti atsižvelgta į:

- i) atitinkamai iš vieno arba daugiau laboratorinių mėginių gautus rezultatus ir
- ii) tyrimo kruopštumą ir tikslumą, kaip nurodyta papildomuose kokybės kontrolės duomenyse.

⁽⁴⁾ Tarptautinė standartizacijos organizacija, 1979 m. Tarptautinis ISO standartas 951: Ankštiniai augalai maišuose – mėginių ėmimas.